

„EDINOST“

Izdanje po trikrat na teden v šestih izdanih ob torkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—

Naročnine se plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifi v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osumrtine in javno zahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglaš sprejema upravništvo ulice Molina picolo št. 3. II. nadst. Naročnine in oglaš je plačevati loco Trst. Odprta reklama goje se prosto pošilja.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„7 edinosti je moč“.

Ulični napisi v Ljubljani.

O zadnji seji mestnega zastopa ljubljanskega, katere smo omenjali tudi mi na kratko v zadnjem izdanju in v kateri se je razpravljalo in sklepalo o gori označenem vprašanju, to pa gotovo ne v ponos „narodni stranki“ na Kranjskem, zabeležiti nam je nekoliko izjav.

„Soča“ piše:

„Svojim očem nismo verjeli, ko smo čitali dvakrat to brzojavko! Ali je kaj takega mogoče v središču Slovenije? Nemci in Lahi nimajo nikjer ni najmanjšega obzira za Slovence, v Ljubljani pa „slovenski radikali“ zagovarjajo Nemce, ko bi jim sploh morali zanikati pravico do obstanka. Pričakujemo natančnejših poročil. Povemo pa, da zagovorniki dvojezičnih napisov v Ljubljani pri sedanjih razmerah, ko nam v Gorici in Trstu ne privošči niti ljudske šole, med Slovenci na Goriskem zgubé za vselej še oni ngled, kateri so doslej morda še ohranili.“

V „Slov. Narodu“ čitamo le govor g. dr. Ivana Tavčarja, ki je menil, da je gosp. dr. Gregorič le iz nagajivosti stavil svoj predlog za samoslovenske napise, da bi namreč delal za druge narodni stranki. Potem je rekel dr. Tavčar po priliki: Položaj se je bitne spremenil. Nemška stranka je priskočila mestu na pomoč po oni grozni katastrofi. Če se danes prevdari položaj, priznati se mora, da bo še pogosto treba apelovati do nemške stranke na složno sodelovanje. Tudi na pomoč kranjske hranilnice bo treba apelovati. Če bi se porušilo složno delovanje, bil bi to hud udarec za naše meščanstvo. Narodna stranka ne more jemati na se odgovornosti, da ona ruši ta položaj, s katerim so se že spoprijaznili meščani nemške narodnosti.

Tako je načrtan g. dr. Tavčarja govor v „Narodu“. Vprašali bi lahko g. dra. Tavčarja, od kje pa si je tista kranjska hranilnica nabrala svoje milijone, radi katerih naj bi sedaj ljubljansko slovenstvo delalo poklone pred nemško — kliko?! Slovenski so groši, s katerimi sedaj rožljajo po žepu nemška gospoda v Ljubljani; kakor pa

da na tem dejstvu ni dovolj materialne žrtve, zahteva se sedaj od mesta ljubljanskega še ogromna moralna žrtve. Kajti gospoda v narodni stranki naj bode na jasnem, da po njih sedanjem postopanju se Ljubljana odmika bolj in bolj od svoje velike naloge kakor metropola naroda slovenskega! Take cene ni vredno niti nemško „prijateljstvo“!

No, po poročilu v „Slov. Narodu“ smo vsaj še mogli slediti argumentaciji g. dra. Tavčarja, ali ko smo v „Laibacher Zeitung“ čitali poročilo o Tavčarjevem govoru, ustavil se nam je tok naše misli in nemo smo obstrmeli. V „Laibacher Zeitung“ stoji namreč: „Wer nun unbefangen in die Zukunft blickt, muss zugeben, dass die Stadt auf den guten Willen der deutschen Partei angewiesen ist!“

Torej mesto ljubljansko stoji le še ob „dobri volji“ milostne nemške gospode!

Taka izjava, ako jo je res storil dr. Tavčar, zahteva in kliče na slovesen protest od vse slovenske javnosti. Ako jo je res storil dr. Tavčar in ako se z isto identifikuje tudi „narodna stranka“, potem bodi povedano, da je narodna stranka s to izjavo napravila križ čez vso svojo minolost, svoje tradicije, svoja načela in svoj program.

V „Slov. Listu“ čitamo tudi, da je rekel dr. Tavčar, „da bode grmelo in bliskalo se ob jadranskem morju, a njega to ne moti“. Na to bodi odgovor čisto kratko, da smo se uverili že davno sami in da ni trebalo zopetnega zatrdila, da izvestno gospodo prav čisto nič ne briga gromenje in bliskanje ob morju jadranskem. Da-li pa je tako nebriganje za toli važno pozicijo dostojno stranke, ki se nazivlje narodno, o tem naj sodi oni, ki ima še kaj slovenskega srca v prsih.

Danes smo prejeli nastopni dopis z Dunaja: „Vaša „izjava“ v zadnji številki. Vašega cenj. lista nam je segla do srca, ker je tudi nam izšla iz srca. Bog Vas živi! Ne strašite se boja! Dozdaj samo „v Trstu grmi“, če Bog dá, „grmelo“ bo skoraj tudi v Ljubljani. Na zdar!“

S tem vsklikom akademiške mladine sklepamo za danes svoje opazke.

To je bil njen trdni sklep in odslej se res ni več ganila od njega.

Ko je tisti popoldan pred hišo obstal voz, ki ga je imel na povelje okrožnega pisarja prepejati v uradno poslopje, je ona nanosila slame na voz, pogrinjala pogrinjala čez, več blazin položila na mesto, kjer mu je imela počivati glava, in potem pomagala, ko so ga nesli ven, da so ga le položili kar se da rahlo.

Ravno ta čas je prišel zraven tudi preglednik. Začudil se je nenavadni lepoti nelske devojke, jo pazljivo motril, in ker je na njenih prsih ugledal dragoceno čipkasto nabornico, mu je nekaj prišlo na misel in pogledal je svojega pandurja.

„Ujema se“, je dejal pandur in iz neke posede vzel tisti krvavi platneni kos, katerega so našli na tajnem mestu. Preglednik je v duhu primerjal ta kos z njeno nabornico. Devojka je opazila, da jo neznani gospod posebno pozorno motri, in urna kakor srna mu je hotela uiti. A uradnik jej je naglo zastopil pot.

„Za Boga, drago dete“, je rekel zaupnim glasom, molé jej kos platna, „ali moreš spoznati ta kos?“

Devojka ga je pogledala čudovitimi, velikimi

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 28. decembra 1896.

„Obrtna zveza za Kranjsko“ je imela dne 27. t. m. javen shod v gostilni „pri Maliču“ v Ljubljani. Razpravljalo se je o obrtnem vprašanju, o zedinjenju slovenskih strank na Kranjskem in o državno-zborski volitvi. — O tem shodu smo dobili nastopno brzojavko: „Javni shod „obrtne zveze za Kranjsko“ je vzel gledé jugoslovenskega kluba besedilo političnega društva „Edinost“ v svojo resolucijo. Ogromna večina je bila tudi za zedinjenje slovenskih strank na Kranjskem. Pozdrav tržaškimi Slovincem! Odločno naprej!“

Evropa in Turčija. Iz Londona javljajo: „Manchester Guardian“ poroča, da je angleški ministerski predsednik, lord Salisbury, te dni pozval poslanike velesil v sejo ter jim priobčil misli Angleške gledé definitivnih nasvetov Rusije za konečni nastop evropskih držav v upravi Turčije. Lord Salisbury je naprosil poslanike, da priobčijo svojemu vladam ruski načrt, da dobé potrebnih instrukcij za slučaj, ako bi se upirala Turčija. V tem slučaju namreč, ako bi se turška vlada v teku osmih dnij ne udala zahtevam velesil, odločile bi se le-te do energičnih korakov. (Naravnost smešno je, kolikokrat že so velesile izustile to grožnjo, za katero se pa Turčija niti zmenila ni do sedaj. Op. ured.)

Šuvalov je odstopil. Iz Peterburga došlo je to-le službeno poročilo: Grof Šuvalov je vsled lastne prošnje iz zdravstvenih ozirav odpuščen iz službe kakor generalni gubernér in poveljnik v Varšavi.

Različne vesti.

Nekolike opazek k debati v mestnem svetu tržaškem o slovenskih volilnih reklamacijah. Iz poročila o mestni seji dne 22. t. m. razvidijo naši čitatelji, kake razloge so navajali g. župan Pittneri, in mestna svetnika dr. Piccoli in dr. Mojze Luzatto zoper nalog visokega namestništva, da mora magistrat sprejeti slovenske volilne reklamacije in rekurze.

očmi, jih potem povabila ter zopet hotela ubežati. Ko pa je on ponovil svoje vprašanje, ga je pogledala ponosno.

„Da, gospod, da, jaz sem mu obvezala rano“, in ihté je nadaljevala: „Oj, da ste vi videli, kako je ležal v svoji krvi, kako so ga razmesarili lopovi! Brezbožnika sta ga hotela umoriti!“

Lepi obraz je obrnila v stran; oči je imela polne solza.

„Ali potrdiš to tudi pred sodiščem?“

„Da, gospod, vse povem, kar sem videla v grozni noči. In tisto noč je bilo vse grozno: zemlja in nebo in njega prelita kri!“

Preglednik je bil, dasi na videz strog, prav za prav vendar ljubeznjiv človek.

„Ti si dobro dete“, je rekel ter jej hotel povedati še nekaj pohvalnih besed, a ona se je samo še ozrla na ranjenca ter odhitea. Rako so odpravili v uradno poslopje.

Že deset dnij je minolo od teh dogodkov, a sodnik se še niti jedenkrat ni bil pokazal v gostilni. Zaman sta ga pop in cincar nagovarjala k temu; njega ni bilo.

(Pride še.)

PODLISTEK

Krivoseška gostilna.

23

Srbaki spisal Gjuro Jakšić; preložil A. B.

Bala se je in trepetala kakor trepetlikovo pero; vendar je šla dalje, ker je vedela, da jo na tajnem mestu čaka on, ki ima v svojih prsih več poguma in močnatosti, nego deset tistih bahačev. Tako je dospela na tajno mesto, a Rake ni bilo. Bliski so švigali, robci so žalostno plapolali v vetru. Do kože je bila premočena, od las jej je kapljalo, zobje so jej klopotali. Zdajci je zaslišala votlo stokanje. Kaj je bilo to? Ali mrtvi ustajajo? Ali se jej le zdi? Glas je bil čedalje razločnejši. Čedalje jasneje se je slišalo, kakor bi nekdo klical na pomoč. Najedenkrat se jej je zazdelo, da sliši klicati svoje ime. Je-li morda on? Utripajočim srcem je hitela proti cerkvi. Sedaj se je zaobliskalo ravno pred njo in v svitu je zagledala ljubimca v krvi na tleh...

Posrečilo se jej je, spraviti ga po konci. Peljala ga je na tajno mesto, izprala mu tukaj rano, jo za silo obvezala ter ga potem peljala domov. „Raka“, je govorila, „jaz te ne zapustim več, če prav me oče ubije zaradi tega.“

Naravno je ter ne potreba povdarjati posebe, da je izzvala burno pohvalo večine svetovalcev izjava županova, da naš jezik ni uraden jezik in tudi ne jezik mesta.

Izvajanja govornikov, gori navedenih, pa so plitva in sofistična, da bolj ne morejo biti ter izpodmikajo faktično podlago stvari.

Gospod dr. Piccoli je trdil namreč mej ostalim, da visoko namestništvo ne bi bilo smelo sprejeti slovenskih reklamacij in rekurzov, ker niso bili uloženi na magistratu kakor kompetentni oblasti.

Veče, recimo samo, sofistike, si pač ne moremo misliti, nego je taka. Magistrat ni hotel sprejeti slovenskih reklamacij in rekurzov niti na zapisnik, kar je nezaslišano, ker velja povsod načelo, da zapisnikar mora sprejeti vse, kar prihaja na zapisnik, tudi če je turško, a dotični konceptni uradnik ima še-le presojati, se-li sprejme taka uloga, ali se zavrne; če bi torej niti namestništvo ne smelo sprejeti ter dostaviti magistratu v takem slučaju slovenskih ulog, kam naj bi jih uložili? Slovenski reklamanti so hodili po pravi poti ter so hoteli uložiti svoje reklamacije na zapisnik magistrata; magistrat je torej sam kriv, ako je namestništvo primorano rušiti njegove pravice, katere zlorablja on tako brezobzirno in protizakonito. Grožnja namestništva torej ni kršenje statuta, pač pa je kršil magistrat statut, kateri statut nikjer ne izključuje deželnega jezika slovenskega.

Oba govornika (Piccoli in Luzzatto) sta skušala nadalje dokazati, da spadajo volitvene stvari v samostojno področje okoline ter sta se v tem obziru sklicevala na statut mesta dunajskega, a o tem sta pozabila nehoté (?), da so v Trstu mestne volitve istočasno deželnozbornske, kar ne velja za Dunaj ter da je valed tega odločilen za Trst deželnozbornski volilni red od leta 1861., ki v tem obziru spreminja statut mesta tržaškega od leta 1850.

Po vseh deželnozbornskih volilnih redih in tudi po onem za Primorako pa spadajo volilne stvari v izročeno področje. Ni torej nelogično, kar je trdil cesarski komisar baron Conrad, da volitvene stvari spadajo v izročeno področje, pač pa bi bilo nelogično, ko bi mestni svet razsojal v zadnji instanci o deželnozbornskih volilnih stvareh.

Sploh pa logika kaj rada zapušča gospode na magistratu, ko jim ne ugaja kaka stvar. Naši slovenski „avvocati“ pa vendar-le nekaj znajo; vsaj zakon poznajo bolje, nego slavni magistrat. Kaj ne da je tako?!

Stvarni ne morejo biti! Na drugem mestu današnje številke najdejo naši čitatelji neko „poslano“ gosp. dra. Gregoriča iz Ljubljane. Ta gospod opravičuje svoje glasovanje v zadnji seji mestnega zastopa ljubljanskega gledé podpore slovenskemu gledališču. Da-li se mu je to posrečilo, ali se mu ni posrečilo, to nas ne briga dalje. Regovati pa moramo tu na opazko „Slovenskega Naroda“: „Radovedni smo, kako bode dr. Vinko Gregorič to svoje stališče opravičeval ob o b a l i h s i n j e g a m o r j a, kjer mislijo, da je žnjim pre-jela Ljubljana pravega narodnega odrešenika.“

Kako — oprostite — smešni so včasih ta ljubljanska gospôda, in kako „majhni“ in „nizki“, ker vidijo pred seboj vedno le — osebe! Mi ne poznamo nikakih „odrešenikov“, ampak le delavce za narodno stvar, in menimo, da Ljubljana že celó ne treba nikakega odrešenika; ker ne treba drugega, nego da prvaki in meščanstvo vrše svojo narodno dolžnost in da delajo na to, da Ljubljana zadobi vse atribute kulturnega središča vsega naroda slovenskega!

Mi ne poznamo in ne priznavamo „odrešenikov“ in najmanje bi hoteli dra. Gregoriča smatrati odrešenikom. Ako stori kaj pametnega, ga radi pohvalimo; kadar pa zgreši pravo pot, bomo karali istotako, kakor tedaj, ako je zgrešil, recimo, dr. Tavčar. Tako je naše stališče in menimo, da je pravilno. Le žalostno je, da se v Ljubljani ne morejo in ne morejo povspeti do stvarnega presojanja in se tam vse politiško življenje suče okolo — oseb?

„Edinost“ na razprodaji v Ljubljani in v Gorici. „Edinost“ se prodaja po 4 nvc. številka v Ljubljani v prodajalnici g. Stefè, pred škofijo št. 13, v Gorici pa v tabakarni Schwarz, via delle scuole.

Tega pa je že preveč. Iz Rojana nam pišejo: Zadnjič smo vsklikali: Kam jadramo v Rojanu? — danes pa moramo vprašati še določneje in jasneje: „Kake daleč hoče dotirati naš g. župnik?! Ali ni še dovolj razburjenja?!“

Sodeči po dogodkih od dne 27. t. m. moramo misliti, da g. župniku še niso dovolj razburjeni duhovi in da se smatra svojim najnaujnejim opravilom — da priliva olje v zibelj.

Dne 27. t. m. ob 2. uri pop. je bil pogreb člena društva „Zarja“, g. Jakoba Cjaka. Po svoji stari navadi je društvo skazalo poslednjo čast svojemu mnogoletnemu členu. A ker je bil pokojnik posebno značajan in delaven rodoljub in je hotelo društvo še posebno proslaviti njegov spomin, je povabilo v pomnoženje svojega zbora tudi nekoliko pevcev bratskega društva „Adrija“ v Barkovljah.

Da ne bode zaprek na nobeno stran, naznailo je društvo to svojo nakano policiji, jeden člen rodbine pokojnika pa se je že dan pred pogrebom podal tudi k veleč. g. župniku. Ko je dotičnik povedal g. župniku, da je želja vse družine, da bi se pokojnik zapela v cerkvi žalostinka, g. župnik ni odbil te želje kar naravnost — iz česar moramo sklepati, da se tudi g. župniku ni zdela ta želja nedopustna —, ampak je vprašal: Kateri pevci naj bi peli?! Ko pa je gosp. župnik začul ime „Zarja“, je kar planil: „Zarja“ pa ne, tu sem jaz gospodar, v cerkvi ukažem le jaz!“ — Dotični člen je prijavil to predsedništvu društva, in to poslednje je sklenilo takoj, da se ukloni odredbi župnika in da bode pelo društvo pred hišo in po poti. Tako se je tudi zgodilo.

Ljudstva se je sešlo pred hišo žalosti več stotin. Ljudstvo je od vseh strani pozdravljalo obče priljubljenega veleč. gosp. kapelana, kar je vidno razdražilo živce g. župniku. Ko sta gospoda dospela na dvorišče in je g. župnik zazrl pevce društva „Zarja“, ga je ta okolnost tako razburila, da je veleč. g. kapelanu, naj gre on sam blagoslovit truplo pokojnika (da-si g. kapelan niti šole ni imel), a g. župnik je zbežal z dvorišča in po cesti kakih 200 korakov daleč in cerkovnik za njim s križem!

Na cesti je g. župnik naletel na jednega redarja (stražarja) in z istim se je povrnil zopet na dvorišče hiše žalosti. Tu se je postavil ponosno med pevce in zakričal: „Ako nočete pozdraviti mene, pozdravite vsaj križ in recite „hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Na to kričanje — grobni molk od strani ljudstva. A g. župnik zopet in še bolj na glas: „Amen se reče, kadar sem izustil jaz „Jezus Kristus!“ Zopet molk!

Tu pa treba povdariti še posebno: da je bilo vse ljudstvo spoštljivo odkrito, ko je dospel g. župnik.

Po tej epizodi je g. župnik vendar odšel v hišo, da blagoslovi truplo. Po dovršenem cerkvenem obredu je društvo zapelo na dvorišču žalostinko „Nad zvezdami“. A gospod župnik tudi tu ni mogel premagati svoje nagle jeze in je med petjem upil: „Naprej, avanti, avanti!“ Ker pa so pevci mirno peli naprej, se je g. župnik obrnil do navzočega stražarja, naj le-ta opozori pevce, da naj nehajo. Seveda tudi to ni pomagalo, ampak pevci so mirno odpeli žalostinko.

Na to se je začel premikati spreved. Mejpoma so peli pevci „Molitev“, kar je g. župniku tako segalo do — žolča, da je bil ves bleđ in so mu celo listki leteli iz molitvene knjige.

Spreved je dospel pred cerkev. Pevci so odstopili na stran in nositelji so položili krsto na tla; a to se ni zgodilo tikom cerkve na cerkvenih tleh, ampak še na ulici, kjer menda še ni „gospodar“ g. župnik. Med tem pa je g. župnik hitro skočil preko stopnjic na cerkvena tla in je od velike daljave blagoslovil krsto. Ko pa so pevci začeli peti „Blagor mu“, jel je g. župnik kričati na ves glas: „Naprej, naprej!“ — tako glasen je g. župnik, da je nadvladal glasove kakih 40 pevcev. I tu se je g. župnik obrnil do nadzornika redarjev, da naj ta poslednji prisili, da se krsta prenese v cerkev. Toda nadzornik je odgovoril lakonično, da tega ne more storiti, ker je društvo dobilo dovoljenje od policije, da sme peti na ulici. Pevci so peli naprej, pobožno razkrito ljudstvo jih je poslušalo ganjenim srcem in g. župnik je — lepo sam zbežal v cerkev.

Ko so pevci dovršili, podal se je spreved v cerkev, toda ljudstvo je bilo tako užaljeno po tem postopanju g. župnika, da najmanje polovica niti ni šla v cerkev.

Tako se je dogodilo, spoštovani g. urednik, v Rojanu dne 27. decembra leto 1896. po Kristusovem rojstvu. Ali naj pišemo obširen komentar k takemu postopanju?! Menda ne treba. Dejstvo že, da se duhovnik med vršenjem svoje svete službe vedno in vedno obrača do stražarjev za pomoč — že to dejstvo je značilno dovolj samo na sebi. Obžalovati pa je take dogodke tudi zato, ker bi utegnili provzročiti družih ne le neprijetnih, ampak za posamičnike tudi lahko pogubnih posledic. Saj vemo vsi, da kri ni voda. Tem bolj moramo tu izreči zahvalo redarstveni oblasti, oziroma nje organom, ki so bili navzoči pod vodstvom nadzornika Viranta, na njih taktnem in modrem postopanju. G. župniku pa ne želimo drugega, nego, da bi vendar enkrat začel — misliti, kam da ga slednjič mora dovesti pot, po kateri hodi sedaj! Kajti, ako ne ve, mu povemo mi tu na vsa usta, da tega je že preveč v našem sicer mirnem Rojanu.

Iz Rojana nam pišejo: Nekega dne minolega tedna došel je prevzvišeni škof Šterk v našo cerkev k „zornicam“ in to že ob 5½ uri zjutraj. Prevzvišeni je daroval sv. mašo. Kakor pa je že umevno samo po sebi ob poznanem mišljenju g. župnika Jurca, je le-ta po dovršeni daritvi ponudil škofu tablico, na kateri so v latinskem jeziku natisnjene po sv. maši običajne molitve. Toda prevzvišeni je odklonil to tablico na tak način, da je opazila vsa cerkev, in je potem molil — v slovenskem jeziku, in vse ljudstvo je na glas molilo za svojim višim pastirjem, dočim isto ljudstvo molči, kadar moli gosp. župnik. Ljudstvo pa ne molči morda iz upornosti do gosp. župnika, ampak zato, ker — ga ne razume!

Vsakako pa mislimo, da gosp. župnik najbrže ne zapiše tega dogodka med svoje moralne zmage.

Rojan — v Afriki. Istega dne pred obiskom prevzvišenega škofa tržaškega v cerkvi rojanski, sta se bila menda gosp. župnik Jurca in mladi cerkovnik nekje nekako zamudila, da se zornice niso mogle pričeti ob določeni uri. Ljudstvo seveda ni vedelo o tej zamudi in je prišlo točno kakor po navadi. Ker pa je bila cerkev še zaprta, čakalo je ljudstvo potrpežljivo pred vratmi, nekoliko oseb pa se je podalo do župnišča, ker so se bali, da ne bi se bilo kaj pripetilo gosp. župniku. In jeden njih je potegnil tudi za hišni zvonec.

Na to je kmalu prisopihal gosp. župnik in je jel kričati na dotičnike: „Takih ljudi še nisem videl, res ne vem, ali ste rojeni v Afriki, ali v Rojanu! Med takimi ljudmi ni možno živeti!“

Tako se je dogodilo ljudstvu, ki je — deloma od daleč — prihitelo na vse zgodaj, da bi vršilo svojo versko dolžnost. G. župnik torej ne vé, da-li so njegovi župljani rojeni v Rojanu ali v Afriki, to pa vemo mi prav dobro, da so sedaj v Rojanu — afričanske razmere, na katerih pa menda ni krivo ljudstvo!

Da bomo vedeli, pri čem da smo! Odličien slovenski duhovnik — ne tržaški — nam piše gledé vprašanja italijanske propovedi v Rojanu: „Kakor sem čital te dni v slovenskih časnikih, je veleč. ordinarijat tržaški dovolil valed prošnje Italijanov in nekaterih Slovencev (!!) (3 četrtine jih je bilo med prosilci. Op. ured.), bivajočih v Rojanski fari — italijansko pridigo. Meni niso dovolj znane rojanske razmere, da bi se upal sodbo izreči o tem škofijskem odloku. Če je že res tamkaj toliko Italijanov, da pridige v svojem jeziku potrebujejo, bodi! Saj se pridiga v materinem jeziku celó divjakom, zakaj bi se Italijanom ne smelo in ne hotelo, ako oni res iz prepričanja to zahtevajo. Krščanska pravičnost in ljubezen ne poznata narodnosti.

Mi torej ne zavidamo Italijanov zaradi italijanske pridige, ki se bode slišala odalej v cerkvi rojanski. Vsakemu svoje!

Ali kakor smo našim sosedom pravični, tako morajo biti oni nam nasproti. Tudi tržaški Italijani morajo Slovence privoščiti slovensko pridigo pri sv. Justu. Veleč. ordinarijat

tržaški bo gotovo Slovincem tako pravičen kakor Italijanom. O tem ni dvomiti. Zatorej naj tržaški Slovinci priredijo slično prošnjo, ko rojanski Italijani, da se jim zopet dovoli pridiga pri sv. Justu. Gotovo bode mogoče Slovincem zbrati več podpisov, ko rojanskim Italijanom. Na tak način se da slavnemu ordinarijatu prilika pokazati svojo nepristranost in pravičnost in Italijani — bodo poparjeni morali molčati. Prosim torej slavno uredništvo, da sproži to idejo v svojem listu in podpise za prošnjo preskrbi ter ordinarijatu — pokloni!

Na tak način menim, bi se ugodilo obema narodnostima. Ako pa bi veleč. ordinarijat ne hotel ugoditi opravičeni prošnji Slovincem, da se slov. propoved zopet uvede pri sv. Justu, ali pa v kaki drugi cerkvi, kjer jo je treba, tedaj bi vedeli, pri čem da smo.

Pozor! Pred kakimi dvema meseci je bil pred tukajšnjim sodiščem obsojen neki Anton Turk, ker je kupoval ukradene limone. Sedaj pa so raznesli — ali iz nevednosti ali iz zlobe — po nekod glas, da je bil obsojen naš obče spoštovani rodoljub in posestnik Josip Turk s Škorklje in da je isti tudi v zaporu. Opozarjamo torej okoličane, da je gosp. Josip Turk živ, zdrav, svoboden pošten in spoštovan kakor je bil vsikdar, odkar ga poznamo.

Poročilo o shodu „pri lovcu“ smo morali odložiti na današnje večerno izdanje radi obilice družega gradiva.

Za „Božičnico“ so nadalje darovali: ga. Mici Pretner 6 kron, ga. Marija Čehovin 1 krono, iz Milkine pušice 8 kron. Vsem darovateljem srčna hvala. Nadalje je nabrala gospa Tereza Melikovič 20 kron 10 stot., katere so darovali sledeča gospodinja: Marica Vinski, Maša Dolencova, Franja Košir, Marija Rapotec, Kerže, Marija Zaveršek, Jakop Žubel, Antonija Urđič, Katička Zupan, Janko Malovič, Ana Babič in Karlo Colja po 1 krono. Karabajč 2 K. Živic in prof. Rutar po 4 krone. Tiskarna Dolenc 6 kron. Mladina v Delalskem podpornem društvu 2 Kr. 10 stot.

Za moško podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Sezani se je skupilo na svatovščini g. J. Pirjavica v Drenjah 17 gld. 50 nč., vesela družba „pri Mahorčič-u“ 80 nč., pri „Zvezdi“ 20 nč.

Za rodbine ponesrečenih Križanov poslali so nam dosedaj:

Gosp. prof. Ivan Jesenko . . .	4 kron;
„ I. S.	2 kroni;
„ Pepi	3 krone,
„ A. K.	4 .
Skupaj	13 kron;
K temu prejšnja izkazana svota	468 kron;
Skupaj	481 kron.

Nadaljne darove sprejema drage volje naše upravnistvo (Via Molin piccolo št. 3).

Vabilo na Silvestrov večer, ki ga priredi telovadno društvo „Tržaški Sokol“ dne 31. decembra t. l. v društveni telovadnici na vogalu ulic Farneto in Amalia se sodelovanjem tamburaškega zbora. Vspored: 1. Tamburanje. 2. Tambur nje. 3. Šaloigra: „Gospod Lukin“ ali „Silvestrov večer v Mičetihi hiši“ (dejanje se vrši v tržaški okolici) in prizor iz leta 1896. 4. Tamburanje. 5. Aligoriški prizor: „Kedaj, kaj in zakaj?“ prizor z alegoriško sliko, oboje priredil Stoković. 6. Tamburanje. 7. Nagovor staroste o prehodu iz starega v novo leto. 8. Srečanje na dobitke. 8. Svobodna zabava. O polnoci predsednikov pozd av. Začetek točno ob 8. uri in pol uri zvečer. Vstopnina za člane 20 nč., za nečlane 40 nč. Člani v društveni opravi so ustoppine prosti.

Bralno društvo v sv. Križu na Vipavskem bode imelo dne 3. januarja 1897. ob 4. uri popoldne letni občni zbor. Po zborovanju svobodna zabava, za društvenike brezplačno, neudje plačajo 10 nč. ustoppine. Na obilno udeležbo uljudno vabi Odbor.

Družba Rdečega križa za Pulj. Dunajska družba Rdečega križa je poslala v Pulj 8 barak popolnoma urejenih za pomožne bolnišnice. S tem bode vsaj odpomagano dosednji bolnišniški miseriji v Pulju.

Legár (ali tifus) v Pulju. Stanje epidemije dne 23. t. m.: Meščanstvo: novih slučajev 20, ozdravilo 10, umrl 1; skupno 680, od kojih 109 v bolnišnici. — Vojaštvo: novih slučajev 9, ozdravilo 11, umrl 0; skupno 510.

Dne 24. t. m.: Meščanstvo: novih slučajev 17, ozdravilo 9, umrl 4; skupno 684, od kojih 99 v bolnišnici. — Vojaštvo: novih slučajev 12, ozdravilo 10, umrl 4; skupno 508.

Dne 25. t. m.: Meščanstvo: novih slučajev 12, ozdravilo 15, umrl 1, skupno 680. — Vojaštvo: novih slučajev 20, ozdravili 4, umrl 1, skupno 623.

Vitez Nabergoj zoper list „Indipendente“. — (Dalje.) Branitelj toženega lista, dr. Mandel, je prosil gosp. predsednika naj mu saj na kratko raztolmači vsebino slovenskega govora gospoda odvetnika dra. Gregorina.

Predsednik (proti branitelju): Kar se tiče zahteve, naj Vam prevedem govor, oziroma raztolmačim na kratko vsebino govora obtožiteljevega zastopnika, moram izjaviti, da ni moja dolžnost biti Vam tolmačem; Vi ste morali predvideti slovenski govor obtožitelja ter skrbeti sam za tolmača. Prosim pa gosp. referenta, da prečita inkriminirani članek.

Prečital se je na to inkriminirani članek. Po prečitaniu je spregovoril branitelj gosp. dr. Mandel blizo tako-le:

Najprej mi je konstatirati v formalnem obziru, da je smatrati, da je obtožitelj odstopil od obtožbe. Ko se je namreč prvi sodnik „ex primo decreto“ izrekel nepristojnim soditi o ovadbi, ni tožitelj rekuriral zoper ta odlok. S tem je postal ta odlok pravokrepn ter bi bila nastopila pristojnost deželnega kakor porotnega sodišča, ako bi bil izjavil tožitelj v treh dneh, da hoče nadaljevati kazensko postopanje pred deželnim sodiščem. Ker tudi tega ni storil, odbiti je ovadbo sploh.

Kar se tiče nasprotnikove argumentacije, da bi prestop razžaljenja časti po §. 496. k. z., storjen tiskopisom, sploh ne bil kazniv, ako bi se postavilo načelo, da se mora za vsako razžaljenje časti, sto jeno tiskopisom, tožiti pred porotnim sodiščem, ker da se ne da psovka nikakor kvalificirati po §§. 487. in 492., omenjati mi je, da v takem slučaju se tako žaljenje lahko kaznuje policijskim pótom. Sploh pa se da tudi psovka kvalificirati po §. 491. kaz. zak. ker se s psovko v tiskopisu izročuje osebo javnemu zaničevanju.

O psovkah inkriminiranega članka se pa lahko reče, da so iste le kritika postopanja gosp. Nabe goja, seveda v krepkih izrazih, katera kritika je sposobna, da izročuje gosp. Nabergoja javnemu zaničevanju. Na vsak način je treba pretresati inkriminirane psovke v zvezi z drugo vsebino članka ter se ne sme ločiti eno od drugega. Ako bi se to smelo, bi lahko n. pr. državni pravdnik, ko ima tožiti koga radi hudodelstva težkega telesnega poškodovanja, iz katerega je nastala 45-dnevna nezmožnost za delo, izjavil, da skriči obtožbo na tridnevno nezmožnost za delo, s čemer bi nastal iz hudodelstva navaden prestop.

Sploh je pa omenjati da §. 496. kaz. zak. govori le o tem, da se s kom na očitnem kraju grdo dela ali pa da se komu dajejo grde besede.

Inkriminirani članek pa ne daje gosp. Nabergoja grdih besed, nego le z grdimi besedami izraža zaničljive lastnosti. In kaj naj se reče o tržaškem mestnem svetniku, ki ne pozna mestnih administrativnih predpisov in ki se upa zavračati odlok spisan v uradnem jeziku mesta tržaškega?

Ne vem, je-li gosp. zastopnik tožiteljev, kakor v prvi instanci, tudi danes predlagal objavo kazenske razsodbe v toženem listu. Na vsak način bi bila taka zahteva v zakonu neutemeljena, ker se sme objavo kazenske razsodbe zahtevati le glede hudodelstev in pregreškov storjenih tiskopisom, ne pa gledé prestopkov.

Prosim, veleslavno deželno sodišče naj iz vseh teh razlogov odbije nasprotno ovadbo.

Dr. Gregorin je repliciral na to:

Nasprotnikovo trditev, da je smatrati kakor da bi bil odstopil tožitelj od svoje ovadbe s tem, da ni rekuriral proti odloku c. kr. Preture, s katerim se je ista brez razprave izrekla nekompetentno razsojati o tej kazenski stvari ter s tem, da ni takoj tekom treh dni nadaljeval kazenskega postopanja pred deželnim kakor porotnim sodiščem, je v vsakem obziru neosnovana.

Opomniti je tu najprej, da je bil ta odlok

prvega sodnika nezakonit; prvi sodnik ni namreč imel nikakor pravice izreči svojo nepristojnost kar naravnost brez razprave; nepristojnost izreči je temveč z razsodbo izrečeno vsled razprave.

Iz očite nezakonitosti pa pač ne more izhajati za tožitelja nikaka kvarna posledica. (Pride še.)

Samomor. 68letni dninar Anton Potrata, stanujoči se svojo družino campo S. Giacomo hšt. 8, si je prerezal z britvijo grlo. Našli so ga v krvi ležečega, mrtvega. Ostavil je vdovo in 4 odrasle otroke. Vzrok temu samomoru je bila brzokone obupnost, ker je bil starec že dokaj časa brez dela.

Grozna nesreča. V Rešici, malem trgu na Ogorskem, je mnogo ogljenic. Ogljenice so se vnele. Ne vé se, kdo je kriv grozni nesreči, kajti navadno ostajajo skriti oni, ki so pravi vzrok enakih katastrof. Do zdaj so izvlekli iz ognja mrtvih, težko ranjenih in zdravih rudarjev, a 45 se jih še nahaja v jami; so-li mrtvi ali živi? Kdo vé to?! — Enake nesreče se prepogosto ponavljajo po rudnikih na Češkem in Moravskem. Delavec se poti v podzemskih jamah za borni kruh, a da bi le bil varen življenja! Toda akcijonerji, ki si kopičijo tisočake, premnogokrat ne skrbé dovolj za potrebno nadzorstvo in drugo varnost v teh rudnikih. Posledica je, da se množé osiročene družine, za katere se navadno kmalo niti ne zmeni nihče.

Nesreča. Minole srede je 24letna postrežnica Marija Stepančič, stanujoča v ulici dell' Olmo hšt. 2, v svojem stanovanju kuhala nevarno zmes iz voska in terpentina za ličenje podov. Hkrati se je vžgal terpentin v posodi, dekle je pograbilo ponev instinktivno, da jo odstavi od ognja; toda posoda je bila vroča in jo je opekla tako, da je isto izpustila na tla. Goreča tekočina se je polotila tudi nje obleke. Na kričanje ubozega dekleta so prihiteli domačini, pogasili ogenj ter spravili ponesrečeno dekle v postelj. Pozvali so zdravnika z zdravniške postaje, ki je konstatoval, da si je dekle hudo opeklo nogi in v obče ves spodnji del telesu. Ponesrečeno so pripeljali v bolnišnico.

Pomilovanja vreden siromak. Nedavno smo sporočili, da se je vojak Ivan Idrečič tukajšnjega 97. pešpolka v nedeljo 29. nov. t. l. v veseli družbi nekoliko zakasnil, ter se vsled tega ni upal vrniti se v vojašnico. Blodil je skoro teden dni po okolici, prenočivši pod milim nebom v grmovju, v kakem jarku ali kjerkoli si bodi. Povedali smo tudi, da so tega siromaka našli dne 6. t. m. zjutraj, čepečega v jarku ob cesti via Cisternone. Bil je brez zavesti. Spravili so ga v vojaško bolnišnico in tam se je pokazalo, da je bil siromak pol mrtev od gladi in truda in nogi sti mu bili zmazli. Omenili smo že tedaj, da je malo nadeje, da ozdravi. Ta bojazen se je izpolnila na strašen način: ubogemu mladeniču pojavil se je rak na obeh zmazlih nogah in — da mu rešijo življenje — morali so mu odžagati obe nogi! In to prav pred Božičem. Strašna posledica mladeniške lehkomiselnosti. Siromak je res pomilovanja vreden.

„Loterijski kralj“ Miha Farkas. Naši čč. citatelji se izvestno še spominjajo na onega Madjara, ki je pred par leti osleparil loterijski erar za preko pol milijona goldinarjev. Svojih par let ječe je izvršil v kaznilnici v Szegedinu ter se o tej priliki izučil mizarstva. Sedaj pa je ta mož v severni Ameriki, v Ohio, kjer ima veliko tovarno za izdelovanja pohištva. Takó je namreč sporočil od tam domov v Temesvár neki Peter Knoll, rojak Farkas. V tem pismu pravi mož, da je Farkas jako bogat, vpliven in obče spoštovan industrijalec. Je že mogoče, kajti tam se nihče ne briga, od kje e uzel „tovarničar Farkas“ potrebnega denarja, da si je zgradil in uredil svojo tovarno. Treba je priznati, da je dobro uporabil prisleparjeni denar. Kajti od prigoljufanega pol milijona našla se je takrat komaj polovica, namreč kakih 250.000 gld., v tem ko je Farkas trdil gledé druge polovice, da je razdelil denar med svoje soigralce na Dunaju. Tega mu seveda že takrat nihče ni verojel, toda nasprotnega dokazati mu tudi nihče ni mogel. Sedaj je pa že popolnoma jasno, da je bil Farkas kakih 250.000 gld. skril v kakšen varen kraj. In s tem denarjem igra sedaj onkraj morja v „novem svetu“ ulogo poštenjaka, obče-spoštovanega industrijalca.

Dolgo življenje. Pred par dnevi je umrla v

Berolinu ženska, ki jo bila rojena v Frankobrodu leta 1794, ki je torej doživela 102 leto, te dni pa je umrla v Bebrovniku, okraj Tarnovic, ženska, stara 104 leta.

Kakó si je znal pomagati! Rojen je bil v Varaždinu, zvali so ga „de Hizdov“, a ker se s tem imenom ni mogel preživeti, šel je na Dunaj in tam se izdal pod širokoustnim slovom: Le Prince Ervin Hazden Chevalier de Petritschoyko (Princ Ervin vitez Petričojko). Bilo mu je komaj 29 let, a pod tem imenom sleparil je po Dunaju, da je bilo veselje. Posebno pri mladih gospicah je imel dokaj sreče. Ali, ker jih je skuhal menda vendar-le preveč, so ga stražniki shranili za bohične praznike v posebno — varstvo.

Koledar Danes (29.): Tomž, škof, mučenec. Trošm, muč. — Jutri (30.): David, kralj; Nicefor mučenec. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 7. uri 46 min., zatoní ob 4. uri 18 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 7 stop. ob 2 pop. 9.5 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dne 24. t. m.:
Dunaj 3, 60, 39, 48, 54.
Gradec 62, 85, 72, 46, 75.

Najnovejše vesti.

Gorica 28. Deželni zbor se je otvoril na slovesen način. V svojem nagovoru je deželni glavar omenjal elementarnih nezd, ki so zadeli deželo ter je izrazil nado, da priskoči država na pomoč. Svoj govor je zaključil z vsklikom na cesarja. Vladni zastopnik je pozdravil zbor v obeh deželnih jezikih. Začasni proračun se je vsprejel soglasno. V predloženi interpelaciji je zahteval posl. Berbuč, da se zgrade nekatere ceste, posl. Grča pa, da se razpusti društvo za namakanje tržiške ravaní. Na to se je odložilo zasedanje.

Dunaj 28. Cesar se je povrnil iz Monakovega na Dunaj.

Dunaj 28. Deželni poslanec Fürnkranz je umrl nagle smrti. Zadel ga je kap.

Havana 28. (Ustaja na Kubi.) Ustaši so potolkli Španjce med Manzanillo in Bayamo. Po uradnih poročilih so zgubili Španjci 6 častnikov in 115 mož.

Poslano.*)

Podpora „Dramatičnemu društvu“ v ljubljanskem občinskem svetu.
V debati o proračunu občine ljubljanske sem stavil jaz predlog, naj se, z ozirom na žalostne razmere v Ljubljani po potresu, ne povišajo občinske doliade, gleda naj se pa na to, da se bode kolikor mogoče štedilo pri izvanrednih potrebščinah in se na ta način ohrani ravnotežje v budgetu, ne da bi se obremenili davkoplačevalci. Ob točki „podpora Dramatičnemu društvu“ sem glasoval za predlog mestnega magistrata, naj se dovoli svota 3000 gld. in zoper predlog finančnega odseka, naj se dovoli 6000 gld., z ozirom na pomisleke o zvišanju doklad. To se mi sedaj šteje v greh, kakor bi bil izdal narodnost. Družbi sv. Cirila in Metoda se je dovolilo samo 500 gld., akoravno ima ta isto, ako ne važnejšo nalogo v vzgoji naše narodnosti. Nobeden teh gospodov, ki sedaj bijejo ob veliki boben, ni zasledil narodnega četa v svojem srcu in ni predlagal, kakor „Dramatičnemu društvu“ tudi „Družbi sv. Cirila in Metoda“ več izvanredne podpore, iz razlogov, kateri so gotovo znani njim samim... Kako mislijo gg. o podporah slovenskemu gledališču, nam je dokaz debata o g. Kalanovem predlogu v deželnem zboru, naj se da slovenskemu gledališču več podpore, nego nemškemu. Iz vsega je razvidno, da se hoče stvar zasukati in pozornost odvracati od madeža, ki ga je provzročil gledé samoslovenskih uličnih napisov v Ljubljani predsednik „Narodne tiskarne“, g. dr. Ivan Tavčar. Moje postopanje je bilo popolnoma pravilno. Protiveči se zvišanju davka, glasovati sem moral logično, da se ohrani ravnotežje, za znižanje davkov. Če bi bilo mesto v ugodnih finančnih razmerah, bi mi kaj takega ne bilo treba in z veseljem bi glasoval še za večjo podporo slovenskemu gledališču. Da pa smatrajo 3000 gld. podpore „Dramatičnemu društvu“ v sedanjih razmerah za ljubljanske finance primerno tudi drugi, nam spričuje nasvet mestnega magistrata — kateremu predseduje g. župan — ki je stavil 3000 gld. v proračun za leto 1887.

Toliko v pojasnilo, da se pozornost ne odvrne od postopanja „narodnih“ (!) gospodov v Ljubljani.
Dr. Vinko Gregorič.

*) Za stvari pod tem naslovom uredništvo le toliko odgovarja kolikor mu postava veleva.

Stenski koledar za l. 1897

Od več strani se je naglašala potreba koledarja v slovenskem jeziku za rabo v pisarnah. — Tiskarna Dolenc v Trstu priredila je za leto 1897 tak koledar in ga prodaja po 20 nč. komad, s pošto 25 nč. Kdor si ga želi, naj pošlje omenjeni tiskarni po nakaznici 25 nč. in natančen naslov, ali pa naj pride sam v tiskarno, trg velike vojašnice št. 2, kjer dobi ga po 20 nč. komad.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen — — — — — pšenica za spomlad 1896 8.86 do 8.97 Oves za spomlad 5.99—5.94. Rž za spomlad 6.82—6.86. Koruza za maj-juni 1897. 3.88—3.90. Slabe ponudbe, ugodne povpraševanje. — Prodaja 18000 met. stot. 2—3 nč. dražje. Vreme: dež.
Praga. Nerafinirani sladkor tor. 11.97, november-december 12 — — — — — nernansko bolje.
Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s carino vred odpadljatev precej f. 83 — — — — — Concato 84.50—Četvorni 85.50 — — — — — V glavah sodih 37 — — — — — mlačno.
Havre. Kava Santos good average za december 62.50 za april 62.50, stalno.
Hamburg. Santos good average — — — — — december 50.75 za mare 1897, f. 51.50, za september 52.95

Dunajska borza 28. decembra 1886

	24. dec.	danes
Državni dolg v papirju	101.35	101.40
„ „ v srebru	101.45	101.50
Avstrijska renta v zlatu	122.90	122.90
„ „ v kronah	100.80	100.85
Kreditne akcije	374. —	375.25
London 10 let.	120. —	120. —
Napoleoni	9.54	9.53 1/2
80 mark	11.76	11.76
100 italj. lir	45.35	45.42 1/2

Trane oane

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)
Domači pridelki.

Pislo:	Koks	100 K.	10.25	10.50
Mandoloni	„	8. —	9.25	9.25
svetlorudeči	„	8.50	8.75	8.75
temnorudeči	„	8. —	8.25	8.25
kanarček	„	9. —	9.25	9.25
bohinski	„	8.25	8.50	8.50
beli veliki	„	9.25	9.50	9.50
„ mali	„	8.75	9. —	9. —
zeleni, dolgi	„	7. —	7.25	7.25
„ okrogli	„	65. —	70. —	70. —
mešani hrvatski	„	8.75	—	—
„ štajerski	„	9.75	—	—
Maalo fino štajersko	„	11.50	—	—
Ječmen št. 10	„	6.50	7. —	7. —
„ 8	„	2.60	2.80	2.80
Želje kranjsko	„	2.25	2.50	2.50
Bopa	„	8. —	8.25	8.25
Krompir	„	58	59. —	59. —
Proso kranjsko	„	—	—	—
Leča, kranjska	„	—	—	—
upeh ogerski	„	—	—	—

Kart	50. —	51. —
Kava Mosca	165. —	166. —
Ceylon Plant. fina	100 K.	172. —
„ Perl	182. —	184. —
Portorico	165. —	167. —
Java Malang	152. —	154. —
Guatemala	—	—
San Domingo	154. —	155. —
Malabar Plant	—	—
„ native	—	—
Laguayra Plant	—	—
„ native	—	—
Santos fini	120. —	124. —
„ srednje fini	118. —	120. —
„ srednji	112. —	114. —
„ ordinar	108. —	108. —
Itlo oprani	—	—
„ najfiniji	127. —	128. —
„ srednji	110. —	114. —
Sledkor Centrifugal I. vrste	33.50	33.75
Concassé	34.75	35. —
„ v glavah	36.75	37.25
„ razkosani	36. —	—
Šit italijanski fini	25. —	25.50
„ srednji	24. —	24.50
Japan fini AAA	17.75	—
„ srednji	16.75	—
Rangoon extra	13. —	13.50
„ I.	11. —	11.50
„ II.	10.25	10.50
Petrolej ruski v sodih	19.75	—
„ v zabojih od 29 kil.	6.15	—
Olje italijansko najfinije	64. —	66. —
„ srednjedno	59. —	60. —
bombažno, amerik.	29. —	31. —
dalmatinsko	31. —	32. —
Limon Mesinski	4. —	5. —
Pomaranče	3. —	5. —
Mandeljni Dalmatinski	100 K.	—
„ Bari	62. —	64. —
Pinjoli	87. —	89. —
Košči Dalmatinski novi	7. —	7.25
„ Pulješki	5. —	5.25
„ okve Pulješke	12. —	12.25
„ Grike v venicah	11.75	13. —
Sultanine	46. —	54. —
Vimperli novi	27. —	28. —
Ob be	—	—
Polenove srednje velikosti	48. —	49. —
„ velike	47. —	48. —
„ male	48. —	49. —
Slaniki v velikih sodih	12.50	—
Žveple	—	—

R. DITMAR
TRST
piazza Ponterosso Slov. 6.

Illustracije in cenke na zahtevanje
dobja se takoj brezplačno in franko.

S početkom prihodnjega leta prične izhajati v Trstu v zalogi „Edinosti“ prvi slovenski ženski list

„Slovenka“

Ta list prinašal bode našemu ženstvu razven koristnih, poučljivih in zabavnih spisov tudi spise o gospodinjstvu, o hiši, modi itd.; sploh bavi se bode z vsemi v ženske stroke spadajočimi predmeti. Ker jeta list važnega pomena za nas Slovence, priporočamo istega vsem, osobito pa našemu ženstvu, vabeči na obilo naročbo. List bode stal za naročnike „Edinosti“ le 2 gld. — za druge naročnike pa 3 gld. — na leto. Rokopise je pošiljati uredništvu „Slovenke“, naročnina pa

Upravništvu „Edinosti“.

Liniment. Capsici comp. s sidrom

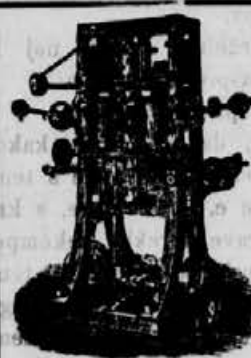
iz Richterjeve lekarni v Pragi, pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi

G. Tönnies
Ljubljana.

Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.

Specijaliteta:
žage in stroji za
obdelovanje lesa.